

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218033
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712218033.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie B., J. T. X/S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie B., J. T. X/S., o zaplatenie 112,33 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 16C/23/2013-96 zo dňa 28.03.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 20Ro/209/2012-27 zo dňa 19.12.2012 odmietol ako podaný neoprávnenou osobou v zmysle ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p..

Rozhodnutie odôvodnil tým, že O.s.p. vymedzuje účastníkov skráteného konania vo veci vydania platobného rozkazu, a to navrhovateľa a odporcu. V zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca. Súd vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, do konania zobral na vedomie, avšak keďže odpor proti uvedenému platobnému rozkazu bol podaný vedľajším účastníkom, súd tento odpor odmietol, nakoľko tento bol podaný neoprávnenou osobou, nie odporcom.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie ako zjavne odporujúce zákonu zrušil. Uviedol, že pokiaľ zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a žalobný nárok je súčasne z časti v zjavnom rozpore so zákonom potom podľa § 172 ods. 7 a ods. 9 O.s.p. nemôže byť platobný rozkaz vydaný, pričom súd skúma uvedené nedostatky ex off. Napriek tomu pretrvávajú tendencie vybavovať spotrebiteľskú agendu naďalej platobnými rozkazmi v rozpore s O.s.p, bez ohľadu na obsah zmluvných dojednaní v spotrebiteľskej zmluve. Má za to, že predmetnú vec nebolo možné vybavovať v rozkaznom konaní a teda neprichádza do úvahy možnosť polemiky o oprávnení vedľajšieho účastníka na podanie odporu. Poznamenal, že ak vedľajší účastník vstúpi do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje, pričom vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania, až do jeho právoplatného skončenia

a doručujú sa mu v konaní aj všetky rozhodnutia, vrátane platobného rozkazu, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Uviedol, že je na mieste upozorniť, že pri akceptovaní názoru o obmedzení lehoty vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka, by v praxi determinovali zachovanie lehoty vedľajšieho účastníka na podanie opravného prostriedku (odporu) napr. aj také faktory ako miera aktivity či pasivity resp. personálnych možností administratívneho aparátu súdu. Názor o limitácii lehoty na podanie opravného prostriedku vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka, tak, podľa názoru odvolateľa sa fakticky odníma možnosť vedľajšiemu účastníkovi konať pred súdom. Ak prvostupňový súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka, tak takýto postup odvolateľ považuje za protizákonný, nakoľko mu bezdôvodne odníma právo byť účastníkom konania

(§ 93 ods. 2 O.s.p.). Poznamenal, že prípadná nečinnosť žalovaného nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ nemôže utpieť, ak sa zmluvné podmienky preveria aj z pozície sudcu naopak, ak sa odpor podaný včas vedľajším účastníkom počas plynutia jeho lehoty a odpor odmietne a neskôr sa ukáže, že súd priznal plnenie z nepriateľnej podmienky, nemožno vylúčiť ani záver o závažnom porušení práva EÚ. V zmysle zásady efektivity preto dovolací súd vykladá ustanovenia občianskeho súdneho poriadku tak, že ak vedľajší účastník vstúpi do konania ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, vrátane platobného rozkazu, má všetky práva ako účastník vrátane vlastnej lehoty na podanie opravného prostriedku. Takýto nesprávny postup súdne znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občiansko-súdnom konaní, čím bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že zastáva názor, že postup súdu je správny. V predmetnej veci súd dňa 19.12.2012 vydal platobný rozkaz, ktorý si odporca prevzal do vlastných rúk. V zákonnej 15-dňovej lehote odporca odpor nepodal, preto uznesenie súdu, ktorým odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu odmietol, považuje za správne. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,29 € s DPH.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Z predloženého spisu má odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.10.2012 domáhal voči odporcovi vydania platobného rozkazu na sumu 112,33 € s príslušenstvom. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.11.2012 oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov. Dňa 01.12.2012 Okresný súd Zvolen vydal platobný rozkaz č.k. 20Ro/209/2012-27 na zaplatenie sumy 112,33 € s príslušenstvom. Predmetné rozhodnutie bolo doručené odporcovi dňa 03.01.2013, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tiež dňa 03.01.2013. Dňa 07.01.2013 bol okresnému súdu doručený odpor vedľajšieho účastníka v ktorom podaní bola zároveň vznesená námietka premlčania a vyčíslené trovy konania v sume 48,82 €. Následne prvostupňový súd vydal odvolaním napadnuté uznesenie, ktorý odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 20Ro/209/2012-27 zo dňa 19.12.2012 odmietol, ako podaný neoprávnenou osobou. Po podaní odvolania zo strany vedľajšieho účastníka bola vec dňa 30.07.2013 predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd vrátil spis bez rozhodnutia okresnému súdu s tým, že súd mal vyzvať odporcu, aby v stanovenej lehote písomne vyjadril, či dáva súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 16C/26/2013-96 zo dňa 28.03.2013.

Odvolací súd má za preukázané, že dňa 18.03.2013 odporca udelil plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, avšak prvostupňový súd pri doručovaní výzvy zo dňa 14.10.2013 aj urgenciu I. zo dňa 29.10.2013 odporcovi tieto napriek udelenej plnej moci doručoval priamo odporcovi, ktorý sa k výzve nevyjadril. Následne bola vec opakovane predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva treba však vykladať aj tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takým konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napr. pre štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátanom (rozkaznom) konaní, ktorého výsledkom je platobný rozkaz. Skrátané konanie vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonania dokazovania. Pokiaľ odporca v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu a teda neuplatňuje svoje procesné práva nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Konanie nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu odporcom, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Až po takom účinnom procesnom úkone odporcu, ktorým urobí uplatnený nárok sporným (odporuje mu) môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva, pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv, prípadne aj vlastných práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v štádiu skrátaného konania nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysle a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skrátaného konania. Neprichádza do úvahy preto podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom. Oznámením združenia zo dňa 30.11.2012, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, nenastali urobením tohto úkonu účinky vzniku jeho vedľajšieho účastníctva a už len z tohto dôvodu nebol tento subjekt oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu.

Ak by sa priznalo právo podať aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, došlo by tým k popretiu dispozičného práva odporcu - právu podať odpor proti platobnému rozkazu, t.j. právo urobiť uplatnený nárok sporným (§ 174 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačí súd má jednoznačne za preukázané, že odpor bol podaný iba vedľajším účastníkom a nie samotným odporcom, ako to zákon vyžaduje, preto na takto podaný odpor nemožno prihliadať. Rovnaký názor vyplýva aj z početnej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 6Cdo 357/2012 z 30.10.2013, 7Cdo 135/2013 z 21.10.2013, 6 Cdo 211/2011 z 10.10.2012, 6Cdo 420/2012 z 22.1.2014).

Právo podať odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, pretože O.s.p. priamo predpokladá, že sa za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník a za podmienok uvedených v ust. § 201 druhá veta O.s.p. dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania.

K zrušeniu platobného rozkazu v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. dôjde len vtedy, ak odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou, preto odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že navrhovateľovi ktorý bol síce v odvolacom konaní úspešný a trovy odvolacieho konania si uplatnil, ich z dôvodu neúčelnosti nepriznal. Z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z citovaného ustanovenia vyplývajú dve podmienky, a to, že pre priznanie trov je potrebné ich splnenie a to úspech v konaní a účelnosť uplatňovania alebo bránenia práva. Odvolací súd má za to, že navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by z podaných vyjadrení a odvolaní v iných konaniach odvolaciemu súdu neboli v jeho rozhodovacej činnosti známe a zásadne by ovplyvnili jeho následné rozhodnutie v predmetnom konaní. Takéto vyjadrenie v podstate nebolo ani

nevyhnutné pre rozhodnutie súdu, preto odvolací súd rozhodol tak, že navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si uplatnil vo vyjadrení k odvolaniu vo výške 29,29 € nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.